

Det er et argument, som jeg mener tæller for. Det, der også kunne overvejes, hvis man skulle være positiv over for forslaget, er selvfølgelig, hvilke erfaringer man har i specielt Norge og Sverige, hvor man har inkorporeret børnekonventionen. Dem kender vi selvfølgelig lidt til allerede i dag, og jeg føler mig altså ikke overbevist om, at det, at man har valgt en direkte inkorporering i lovgivningen der, har ført til de landvindinger, man også har nået i de samfund for børns retsstilling, kontra det, som vi har nået her i Danmark.

Når vi ikke er nået længere i Danmark, og det siger jeg faktisk, fordi jeg mener, at vi skulle være nået længere, end vi er i dag, bl.a. på nogle af de områder, jeg har nævnt her, så skyldes det jo til syvende og sidst mangel på politisk vilje, og det er jo der, humlen ligger begravet i forhold til også at sikre, at vi til syvende og sidst følger nogle af de anbefalinger, som FN's Børnekomité er kommet med.

Så jeg vil sige, at vi ikke umiddelbart, jævnfør tidligere behandlinger også af SF's beslutningsforslag, vistnok B 72, kan følge forslaget om at inkorporere børnekonventionen direkte i dansk lovgivning, men at vi da ikke på forhånd vil sige, at vi er argumentresistente i forhold til at høre på SF's argumenter eller for så vidt at efterprøve nogle af de argumenter, som mange af børneorganisationerne, som vi normalt lytter til, også er kommet med i denne sammenhæng.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

Jeg takker for debatten. Jeg takker ikke for afvisningen, men det er vigtigt, at vi hele tiden får sat børnenes rettigheder på dagsordenen.

Det, der jo er meget interessant med de indvendinger, der har været, er for det første, at det er unødvendigt: Vores lovgivning gennemgås systematisk med henblik på at kontrollere, om børnekonventionen overholdes.

Fru Birthe Rønn Hornbech spurgte på et tidspunkt: Er der retsregler, hvor vi mangler at overholde børnekonventionens regler? Ja, det er der. Artikel 12, der giver barnet ret til at bestemme over eget liv, er ikke gennemført. Efter en voldsom diskussion fik vi gennemført, at barnet skal høres i forbindelse med anbringelsen. Men når et barn er anbragt uden for eget hjem, har det ingen muligheder for at klage over anbringelses-

stedet eller at klage over den måde, barnet bliver behandlet på, eller andet. Det håber jeg at socialministeren nu vil være med til, men det er ét eksempel. Sidste år havde jeg et andet eksempel som ordfører for SF, nemlig spørgsmålet om, i hvilket omfang børn må udtale sig i forbindelse med samværssager. Hvis fru Birthe Rønn Hornbech havde deltaget i en høring, som Børnerådet holdt, hvor man bl.a. interviewede en lang række børn om, hvordan det var at være skilsmissebarn, var det tilbagevendende problem for dem, at de ikke havde lov til selv at sige noget. Det er børnekonventionens artikel 12, der ikke er gennemført.

Derudover er jeg helt overbevist om, at hvis vi havde fået inkorporeret børnekonventionen i dansk retspraksis, havde vi ikke haft den her diskussion gennem så mange år om unge, der opholder sig i fængsler.

Der er noget andet, som også er interessant, når man taler om børnekonventionen og spørger: Hvorfor skal den inkorporeres? Er der nogen her i salen, der kunne drømme om at sige, at den europæiske menneskerettighedskonvention ikke skulle inkorporeres i dansk ret? Nej! Børnekonventionen er efter min bedste overbevisning en generel konvention, som omfatter alle under 18 år i Danmark. Det er nogle særlige rettigheder, disse børn får, som er specifikt rettet mod børns problemer, sammenlignet med den europæiske menneskerettighedskonvention. Det er da et argument i sig selv. Hvorfor skal børnene ikke være beskyttet af en international konvention, der er lavet med henblik på at beskytte børn? Den er godkendt af 191 lande; Somalia har også godkendt den. Hvorfor skal vi i Danmark ikke tage skridtet videre og inkorporere den?

Kl. 14.25

Det, der skal ske, er jo ikke noget specielt. Der er ikke noget specielt, der mangler. Der har været diskussioner om, hvorvidt vi skal have et klageorgan.

Folketingets Ombudsmand har i dag muligheden for at tage sager, hvor børn klager. Det vil sige, at vi formelt har et klagesystem. Det er ikke godt nok. Jeg tror, at han har haft tre sager inden for de sidste 20 år eller noget i den stil. Der er et lille afsnit i en af hans bøger, hvor han beskriver det system. Men formelt er det i hvert fald på plads.

Reelt synes vi i SF, at vi enten skal tage Kristendemokraternes forslag om en børneombudsmand, eller at Børnerådet skal have udvidet sine